

Aydınlı İbrahim Dikmen

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aydınlı İbrahim Dikmen (1966)

25.05.1966 Aydın Umurlu doğumluyum.Çocukluk yıllarım İzmir ve İstanbul'da geçti.İlkokulu Umurlu ve İstanbul'da okudum.Ortaokulu Umurlu'da tamamladıktan sonra liseyi Aydın Mimar Sinan End.Meslek Lisesinde okudum.Aynı yıl Akdeniz Üniv.Burdur Meselek Yüksek Okulunu kazandım.Çeşitli olumsuzluklar sebebiyle okulumu yarıda bırakmak zorunda kaldım.Garsonluk,amelelik,fabrikalarda işçi olarak çalıştıktan sonra 1990 yılında Aydın Kapalı Cezaevinde Teknik Eleman olarak göreve başladım.1991 yılında eşim Öznur ile mutlu bir evlilik yaptım,8 yaşında İrem adında dünya tatlısı bir kızım var.Halen Aydın Adliyesinde Teknik Eleman olarak çalışmaktayım.

Şiir yazmaya ortaokul yıllarında başladım,yazmaktanda keyif alıyorum insanın ruhunun dışı vurumu diyebilirim şiirleri.Saygılarımla.

Eserleri:

Çeşitli Şiir denemeleri.

Ağlıyorum Of Aman

Hasretinin ateşı,
Yüregimi dağlasın.
Varsın gönlüm,bu gece,
Sensizliğe ağlasın.

Bende tükenmez bir aşk,
Delice sevdalar var.
Senin olsun,anılar,
Sensiz geçen,o'yıllar.

Nezaman bitecek bu,
Hasretin ah! nezaman,
Gözlerimde bir hüzün,
Ağlıyorum of! aman.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Al Kalbimi

Al kalbimi,
Götür buralardan.
Yüreğinin,
Gittiği yere kadar.

Al kalbimi,
Kaçır rüzgarlardan.
Hislerinin,
Gittiği yere kadar.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Annem

Canlanırsın,gözümde,
Geceleri,düşümde.
Annem,sen ne güzelsin,
Beyazların içinde.

Seni aldı yaradan,
Yıllar geçti aradan.
Annem,geçen günlerin,
Tadı yok,sen olmadan.

Evimizin güneşi,
Sendin inan,neşesi.
Yattığın yer,nur olsun,
Evin,cennet bahçesi.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Aşığım Sana

Hani,nasılda parlak geliryä,
Uzaktaki yıldızlar insana.
Sende öyle uzaktasın,
Deice tutkunum,aşığım sana.

Hani,engüzel aşklar vardırıya,
İmkansız gelirlerya insana.
Sende,öyle imkansızsın,
Delice tutkunum,aşığım sana.

Elimde değil,aşığım sana,
Umrumda değil,gururum kırılısada.
Sen,kalbimde saklısın,
Delice tutkunum,aşığım sana.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Aşiyansın Sen

Düşmüyorsun dilimden,sanki bir dua,
Herzaman adın var,dudaklarımda.
Sıcak nefesin,kor gibi yanağımda,
Aşiyansın sen,ah! sen yokmusun sen.

Gülmez oldu gözlerim,seni arıyor,
Aklım fikrim hep sende,sensiz olmuyor.
Çıkıyor aklımdan,aşkımız çıkıyor,
Aklım fikrim hep sende,sensiz olmuyor.

Çıkıyorsun aklımdan,sanki bir rüya,
Eski bir şarkısın,kulaklarımda.
Bu aşk bitmesin,kalması anılarda,
Aşiyansın sen,ah'sen yokmusun sen.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Aşkımı Sevgimi Anlarmısın Sen

Bir çiçek gibisin,öyle zarıfsın,
Dokunsam tenine,hisseder misin.
Sarılısam beline,aşk bu der misin,
Aşkımı,sevgimi,anlarmısın sen.

Gonca gonca,açarmısın,
Bülbül gibi,şakırmısın.
Kalbime öyle yakınmısın,
Aşkımı,sevgimi,anlarmısın sen.

Gonca gül gibi,koklasam seni,
Tatlı bir his dolar,kaplar içimi.
Baharda çiftleşen,kumrular gibi,
Aşkımı,sevgimi,anlarmısın sen.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Bana Hep Yakındın,Ama Benden Uzak

Bana hep yakındın,ama benden uzak,
Ağrıma gitti,sana dokunamamak.
Yinede sevdim seni,
Zoruma gitti,sana sarılamamak.

Sevdamı,şiiirlere serptim,coştular,
Seni,yüceltti hep,sensiz geçen yıllar.
Yinede sevdim seni,
Seni anımsattı,aşk tüten şarkılar.

Hasret kokardı,yağan yağmurla rüzğar,
Seni,benden çalan,denizler ve dağlar.
Yüreğimde bir çığlık,
Seni seviyorum,neolur anla yar.

Kimi zaman,sigaramın dumanında,
Bazen,puslu gecenin karanlığında.
Gülümserdin uzaktan,
Beni,benden çalan,sıcaklığınla.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Bana Ümit Vermeseydin

Bana ümit vermeseydin,
Seni böyle sevmezdim.
Ruhumu okşayan,sözlerinle,
Kalbimi,mest etmeseydin.

Gitti yıllar,karayelin peşinden,
Kalbim,bomboş kaldı,sensiz.
Bilki sensiz yaşayamam,
Gel neredeysen,gel kalpsiz.

Bana bakıp,gülmeseydin,
Sana böyle bağlanmazdım.
Aklımı alan bakışlarınla,
Yüreğimi,yakmasaydın.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Bensiz Yapamazsın

Denedim,aklıma gelen,herşeyi,
Seni unutmak,imkansız bebeğim.
Ne bugün,nede yarın,
Anladımki ben,sensiz bir hiçim.

Sanmaki gecelerim,sensiz sessiz,
Seninle,döpdolu geçer,düşlerim.
Ne bugün,nede yarın,
Sensiz yaşayamam,inan sevgilim.

Ne,ben seni unuturum,nede sen,
Lakin,sende,beni unutamazsın.
Ne bugün,nede yarın,
Biliyorum,sen,bensiz yapamazsın.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Bilmem Hatırlarmısın

Bilmem hatırlarmısın,
Sabahlara kadar,
Seviştığımız,
O'eski günleri.

Söyle unutmuyum,
Hatırımdasın,dün gibi.
Anılarla,yaşıyorum,
Nasıl,unuturum seni.

Bilmem,hatırlarmısın,
Sabahlara kadar,
Seviştığımız,
O'eski günleri.

Çıkıyor,hiç aklımdan,
Şenin,o'bakışların,
Öpmeye doyamadığım,
O'ıslak,dudakların.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Bilmukabele.

Kızgınsam aşka,yada,
Sana dargınsam,aldanma.
Geçer gider,eser gider başımda,
Sevgimin,büyüklüğündendir,zira,

İnsanoğlu,sevmese kıyamaz,
Sevdiğine,öylesine kıyamaz.
Birdaha yüzüne bakamaz,
Sana kızışım,aşkımdandır,keza,

Seni sevmesem,hayatta işimne,
Sensiz yaşamak,eğer sevmekse,
Kalplerimiz nezaman,birleşirse,
Hayat,işte ozaman sevilir,yaşanır,
Bilmukabele.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Bir Akşam,Meyhanede

Bir akşam,meyhanede,
Yıkılmış,viranede.
Ararken,mutluluğu,
Meyle dolu,kadehlerde.

Bebek gibi,yüzü vardı,
Yosun gibi,gözü vardı.
Şimdi yaşlı,ah o,gözler,
Gece gibi,yar karardı.

Oturduğum,ağşap masada,
Ağlıyorum,biten aşkımıza.
Yalvardımda,neoldu sanki,
Kalbim şimdi,paramparça.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Bir Günün Hikayesi

Sabah yedi oldu,başladı yeni bir gün,
Karanlığın arkasında kaldı,o'eski dn.
İnsanlar, sokaklara döküldü,pr telaş,
Yaşama sevinci,ekmek peşinde hepsi.

Kimi memur,kimi işçi,kimisi işveren,
Hepsinin ortak yanı,bir lokma ekmek parası.
Kimi masa başında,kimisi maden ocağında,
Kiminin elinde kalem,kiminin yağlı karası.

Öğlen olunca,simitçinin yüzü güler,
Doyurur karnını,memurum biraz.
İşçi kardeş,evden getirmiş aşını,
Simit yiyen memur değil,millet utansın.

Akşam eve döner baba,eli boş,
Çocuklar bakar,gözleri bir hoş.
vde ana,ne pişirsem diye düşünür,
Yorgunluktan biçare,sanki sarhoş.

Gece aç yatar,çoluk çocuk,
Rüyasında görür,kangallı sucuk.
Terlemiş alını,boncuk boncuk olmuş,
Hasta yavrum,hasta olduk.

Utanmaz eli yağda,balda olan,
Kuş tğ yastıklarda yatan.
Kızlarla diskolarda,çenk atan,
Rezil olmuş,millet utansın.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Bir Şarkı Gibisin

Bir şarkı gibisin,dudaklarımda,
Bir masal gibisin,kulaklarımda.
Boncuk olup dökülsün,yanaklarına,
İnci tanesi yaşlar,benim ahımla.

Özlemle bekledim,sevgilim seni,
Adını haykırıyor,sazımın teli.
Duydumki beni,unutmuşsun,
Aşkım dediğin,biricik sevgilini.

Şimdi çok,ama çok uzaklardayız,
Dillerden düşmeyen,ölümsüz şarkıyız.
Benim olcaksın,sevgilim benim,
Şarkılarda yaşanacak,aşkımız bizim.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Bir Şirin Armadasın

Bir Şirin armadasın,
Egenin koylarındasın.
Çok sıcaktır insanın,
Egenin kalbisin İzmir.

Kordonunda gezer aşıklar,
Cıvıl cıvıl kızların var.
Yakışıklı delikanlılar,
Egenin incisisin İzmir.

Karşıyaka gerdanın,
Konak olmuş meydanın.
EŐi yoktur fuarının,
Egenin gülüsün İzmir.

Faytonlarla gezerdik,
Nargileler içerdik.
Denizinde yüzerdik,
Egenin gururusun İzmir.

Bir başkadır güneşi,
Yakar insanı ateşi.
Kızlarının cilvesi,
Egenin gerdanısın İzmir.

Çankayada sosyete,
Kızlar girmez poŐete.
Elden düşmez gazete,
Egede bir sevdasın İzmir.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Buruk Veda

Gözümde tütüyor,o güzel yüzün,
Bırakıpta gittiğin,o günden beri.
Ruhumu kaplıyor,acı bir hüzün,
Terkedipte gittiğin,o geceden beri.

Adın kulağımda,şimdi bir hoşseda,
Yaşıyor herzaman,o şarkılarda.
Yokluğun kor gibi,yakar kalbimi,
Aklıma geldikçe,o buruk veda.

Saymadım,kaç sene geçti,sensiz,
Bırakıpta gittiğin,o günden beri.
Ağladım hergece,sensiz çaresiz,
Terkedipte gittiğin,o geceden beri.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Çakır Dedem

Yıllar nede çabuk geçti sensiz,çakır dedem,
Bizleri bırakıp,biricik kızın,sevgili anneciğimin yanına gideli.
İçim rahat çakır dedem,çünkü! annemin yanındasın,
Yattığın yer nur,mekanın cennet olsun.

Gözlerimin önünde hala,tarlada yonca biçtiğin,
Lahana,kereviz suladığın,şeftali,erik topladığın,
Oturup bir gölgeye,yorgunluk sigarası yaktığın,
Derin bir nefes çekip,dumanını üflediğin sonsuzluğa.

Senin mirasından eser kalmadı,hepsi darmadağın,
Boşuna dememişler,mal sahibi ölünce öksüz kalırmış.
Neyse canını sıkmak istemem senin,nasılsın? dedeciğim,
Anneciğime ve kendine iyi bak emi,ruhunuz şad olsun.

Arkadaş gibiydik seninle,kahveye beraber çıkardık,
Yolda mahalle bakkalına uğrar,bir paket birinci ve gripin alırdın.
Sırf bana harçlık vermek için,hergün bozdururdun paranı,
Param var sağol desemde,erkek adamın cebi parasız kalmaz derdin.

Seni çok özledik çakır dedeciğim,
Sen,köyümüzde adam gibi adamdın.

Kendinize iyi bakın.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Çiçeklerim Var

Çiçeklerim var,gonca gül,
Koklasın yarım,bir ömür.
Papatya,nergiz,sümbülüm,
Aşkı anımsatır,kırmızı gül.

Mor sümbülün,kokusu var,
Papatyalar,kısmet saçar.
Boynu bükük,nergizlerin,
Çiğdemin,selvi boyu var.

Çingeyim ben,çingene,
Çiçek satarım,beylere.
Âbelere,yengelere,
Kısmet saçarım,herkese.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Çünkü Ben

Ben, efeler diyarı, Aydın'lıyım,
Tarlada pamuk suladım, erik topladım.
Gocunmadım, amele oldum, çapa yaptım,
Yeri geldi, fabrikanın tozunu yuttum.

Ben, para için şerefimi satmadım,
Şükürler olsunki, harama hiç bakmadım.
Ézilmedim, fakirliğimden utanmadım,
Her zaman, alnım açık, başım dik yürüdüm.

Ben, Aydın'lıyım, İzmir'liyim, İstanbul'luyum,
Ben, özbeöz Anadolu evladıyım.
Yerinmedim, aç gezdim, yamalı giydim,
Çünkü ben, Asil Millet, Oğuzların evladıyım.

Sıcaktır, benim memleketimin insanları,
Ovaları bal, dağları yağ damlatır.
Ödün vermeyiz, dürüstlükten, feyizden,
Çünkü biz, Türkoğlu türk evladıyız.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Düş

Gün geçmiyorki, seni düşünmeden yattığım,
Adını anmadan uyuyakaldığım.
Sensiz geçen, soğuk karanlık gecelerde,
Çocukça oturup ağladığım.

Karanlığın, soğuk yüzünü gösterdiği bir gecede,
Belliki, yine yoksun yanımda.
Hasretin, bir okadar sıcak, yanıyor, ta şuramda,
Yıldızlar şahidimdirki,
Yokluğun, çılglık çılgılığa ağlar koynumda.

Söylesene, ben sensiz yaşamaya, mecburmuyum,
Sensizliğe hapsolmuş,
Müebbet mahkummuyum.
Hiçmi telafisi yok, bir ümit, bir affın,
Bana verdiğin cezanın.
Ömür boyu, ben sensiz nasıl yaşayacağım.

Her gece, düşlerimde görünüp,
Beni çıldırtmakmı, niyetin.
Oysa, bana okadar yakınsınki,
Bazen içimdesin, bazende uzaklardasın,
Gökteki yıldızlar gibi.

Öyle biran geliyorki, tam benimsin dediğim anda,
Düşlerimden sıyrılıp, yok oluyorsun.
Yasak bir aşktan, daha ne bekliyorsun desene,
Düşlerimde bile olsa, sana sahip olmak,
Şeni delicesine sevmek, doyasıya öpmek,
Öpmek kiraz kırmızısı, dudaklarından.
Zevkin doruğuna çıkmak, coşmak beraberce.

Hayali bile ne kadar mutlu ediyor beni,
Yırtılırcasına gırtlığımı, bağırarak,
Haykırmak istiyorum, seni seviyorum diye,
Tüm benliğimle.

Sana gülüm diyemem,
Gün gelirdesolarsın.
Gözlerimde yaş olsan,
Irmak olur taşarsın.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Elimde Değil

Gittinya,alaca duygularım,
Bugece,aklım başımda değil.
Birde o,o'sensizlik,
Korkuyorum,elimde değil.

Gittinya,alaca duygularım,
Bugece,yüreğim bende değil.
Birde o,o'ayrılık,
Ağlıyorum,elimde değil.

Bugece,alaca duygularım,
Bugece,yüreğim yaslı benim.
Bugece,gözlerim yaslı benim,
Seni düşünmeden yapamıyorum.
Elimde değil,
Gittinya uzaklara,dönmeyeceksin,
Biliyorum.
Elimde değil,elimde değil,
Seni seviyorum,elimde değil.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Elveda Demeden

Elveda demeden,
Ayrıldık istemeden.
Bir gurur uğruna,
Doyasıya sevmeden.

Hasretin yakar bağrımı,
Maziye gömdüm aşkımı.
Karanlıklar bastımı,
Tutamam göz yaşlarımı.

Özlemin bitmedi,
Acılarım dinmedi.
Yazdığın son mektup,
Yüregimde inledi.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Firtına

Yavaş yavaş, salına salına gelir,
Ağaçları, dağları, ovaları, denizleri,
Tatlı tatlı, okşayarak gelir.
Firtına.

Birden kudurur, hırçınlaşır,
Dalları kırılmış ağaçlar,
Çiçekler, çimenler ağlaşır.
Firtına.

Nereden geldin, sen kuzum,
Taa! uzak ülkelerden, dağlardan,
Ne bir tadın var, nede tuzun.
Firtına.

Yemyeşildi bu bayır, bu ova,
Mutluydu çocuklar, kırlarda,
Sen gelmeden önce, buralarda.
Firtına.

Birde bakmışsın etrafına,
Koskoca bir enkaz kalmış.
İnsanlar, kaçışmış birtarafa.
Firtına.

Gelme birdaha, bu yerlere,
Uzak dur bizden, kırlarımızdan.
Dokunma, ağaçlara, dağlara, denizlere,
Firtına.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Gecenin İçinden

Gecenin içinden,kulaklarıma,
Sessizce geliyor,müziğın sesi.
O'aşkın şahidi,alıyor Şimdi,
Aklıma geliyor,düğün gecesi.

Güneşın batışı,o'gözlerinde,
Çıkıyor aklımdan,o'sözlerinde,
Yeminler etmiştik,bu aşk üstüne,
Acırım Şimdi ben,kendi halime.

Şimdi ben yalnızım,sen yoksun diye,
O'köhne sokakta,ararım seni.
Gözlerim yollarda,beklerim seni,
Gelmiyor artık o'müziğın sesi.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Gençlik Yıllarım

Dönüp bakmaya,korktum ardıma,
Neçabuk geçiverdi,yıllar apansızın.
Yüzüme çizgiler,saçlarıma aklar doluştu,
Bir solukta geçiverdi,gençlik yıllarım.

Yaş otuzbeş,yolun yarısı değilmiş,
Halimi bir görsen,kamburum belirmiş.
Eski resimlere bakıp,tanıyamazsın,
Sensiz neçabuk geçti,gençlik yıllarım.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Git G6nl6n6 Avut Başka Yerlerde

S6yle bana, beni seviyormusun,
Yoksa g6nl6n6m6, avutuyorsun.
Zaman akıp gidiyor, bir karar ver,
Aşkın acıması yok, biliyorsun.

Git g6nl6n6 avut, başka yerlerde,
Yada gir kalbime, 6i6eklerinle.
Zaman akıp gidiyor, bir karar ver,
Seviyorsan beni, t6m benliğinle.

Şenin olsun, sana verdim aşkıımı,
İstiyorsan, durduralım zamanı.
Zaman akıp gidiyor, bir karar ver,
Seni sevdim aşkıım, yoksa hatamı.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Gölgeler

Gecenin alaca karanlığında,
İssız,kuytu bir köşedeyim.
Yanımda sadece silahım,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Ansızın öten bir baykuş,
Binlerce böceğin sesi.
Damarlarımda akan,asil kan,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Elimde,modası geçmiş M_1,
Yüreğimde,Oğuzlardan kalan,cesaret var.
Kalbimin ücra köşelerinde yarım,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Korkudan eseryok,yüreğimde,
Sadece,gecenin soğukluğu,bedenimde.
Sevgin koroldu,yüreğimde,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Dediler 2_4 nöbetin,
Sis tepesi,mabet yerin.
Yanımda olacak,ayyıldızlı hilalin,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Sis tepesi diyorlar,adına,
Şeytan durağı koymuşlar,namına.
Sadece ruhun olacak,yanımda,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Dördü gösterince saat,
Kalbimde açıyor şafak.
Ayak sesi var,uzakta birkaç,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Yaklaşınca devriye onbaşı,
Dur,eller havada yaklaş.
Parola hasret,işaret ızdırap,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Zaman,bir panel gibi,
Ansızın gerçeğe döndü.
Uzaktan birkaç tüfekli görüldü,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Koruduğum sis tepesi değildi,
Kalbimde yanan,yarın aşkıydı.
Ruhuma hilal gibi işleyen,bakışıydı,
Birde,ondan kalan,gölgeler var.

Kolların diye tuttuğum,M_1,
Ellerin diye okşadığım,kabza,

Hayalinle seviştim,2_4 nöbetimde,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Karanlık dağıldıkça ruhumdan,
Bedenimi kaplayıverdi,sevdan.
Ynımda,senden kalan son hatıran,
Birde,gölgeler var gölgeler.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Gurur

Ayrılığın, acısını,
Taşıyorum, yüreğimde.
Kor gibi, yanıyorsun,
Alev alev, bedenimde.

Gururuma, yenildim,
Bir özür, dilemedim.
Delice, sevmişim oysa,
Gitme kal, diyemedim.

Ah! Hasret dolu, her gece,
Yaşıyorum, düşlerimle.
Sevda tüten, bakışların,
Duman duman, gözlerimde.

Gururuma, yenildim,
Bir özür, dilemedim.
Delice, sevmişim oysa,
Gitme kal, diyemedim.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Gün Batımı

Seyrederdik,güneşi,
Neş'eyle,gülümserdik.
Şendik,çocuklar gibi,
Ö'gün batımında.

Şimdi hayal,hepsi anı,
Gözlerime,yaşlar doldu.
Titreyen,dudaklarım,
Adını,anar oldu.

Ne hayaller,kurmuştuk,
Gelecekten,renğarenk.
Çocuklarımız,olmuştu,
Ö'gün,batımında.

Tituşurduk elele,şarkılar,söyledik,
Öpüşürdük sevgilim,kendimizden,geçerdik.
Dudaklarım kanadı,yandı dudaklarında,
Seni aradım sevgilim,o'gün batımında.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Hasret

Bugün, neşem yerinde,
Aşığım, delicesine.
Gözlerimde, gözlerin,
Seviyorum, dercesine.

Bir coşku var, içimde,
Kavuştum, sevgilime.
Allah'ım, şükürler olsun,
Son verdin, hasretime.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Hepsi Sende Güzelim

Siyah saçın savrulur,
Seven kalbim kavrulur.
Gonca gibi yumulur,
Güliden güzel gözlerin.

Kara kaş,ela gözler,
Hepsi sende güzelim,
Kiraz dudak,al yanak,
Hepsi sende güzelim.

Çiçek gibi sinesin,
Gönlüm başka neylesin.
Melek gibi,güzelsin,
Kalbim sana vurulur.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Her Yıl Sevgililer Gününde

Her yıl,sevgililer gününde,
Seni bekledim,herzamanki o'yerde.
Yoksun ah,biliyorum gelmeyeceksin,
Öksüz kaldım sevgilim,çiçeklerimle.

Birdemet kırmızı gül,ve kasımpatı,
Benimle beraber,sensizliğe ağladı.
Yoksun ah,biliyorum gelmeyeceksin,
Akan yaşlar seloldu,ırmak gibi çağladı.

Her yıl,sevgililer gününde,
Seni aradım,saklandığın o'yerde.
Yoksun ah,biliyorum gelmeyeceksin,
Yaşamak inan zor,aşkım özleminle.

Aydınlı İbrahim Dikmen

İhtiyacım Var Sana ve Sevgine

Kavuşmak bir hayal,rüya sanki sana,
Yıllardır bekledim,ne kaldı daha.
Aylar,yıllar geçti apansız,yalnızım hala,
Yazık değilmi bu aşka,bir görünsen bana.

Yalvarmam gereksede,kapansam ayaklarına,
Kulum ol deşen,inan yine gelirim sana.
Bir umut ışığı olsan,aydınlatsan gönlümü,
İnanki,bin umut gibi gelir,sevgilim bana.

İhtiyacım var,sana ve sevgine,
İşlemişsin sen,olanca benliğime.
Vazgeçmek,ölümden beter olur,
Geriye benden,bir ceset kalır.

Aydınlı İbrahim Dikmen

İstanbul

Gözlerimde tütüyorsun,
Sana kavuşmak,hayalim.
O şirin gerdanında,
Bir gezinti,düşlerim.

İstanbul bekle beni,
İnan çok özledim seni.
Kanlıca,sarıyeri,
Hasretim sana,İstanbul.

Masmavi denizlerin,
Boram boram,kokusu.
Ada vapuruyla,bir gün,
Gezmek isterim doğrusu.

Aydınlı İbrahim Dikmen

İstanbul Boğazında

Seni bekledim,salt yıldızların altında,
Dolunayı seyrettim,morsalkımın altında.
Seni bekledim,kanat çırpan martılarla,
Gemileri seyrettim,İstanbul boğazında.

Geleceksen gel artık,bekletme beni,
Çok özledim sevgilim,o'sıcak nefesini.
Çocuklar gibi şen,yosunsu gözlerini,
Çok özledim birtanem,tatlı gülüşlerini.

Saatler geçti,gömüldüm karanlığa,
Dolunay terketti bak,yerini yağmurlara.
Nerede gemiler,ne oldu martılarıma,
Öksüz kaldım sevgilim,İstanbul boğazında.

Aydınlı İbrahim DİKMEN

Aydınlı İbrahim Dikmen

İşte Sen Busun

Gözlerime kan bürümüş,çökmüş ağırlarken ben,
O,şen yuvanda,mutluydun,sevinçliydin sen.
Bilmem daha kaç nesil geçer,böyle perişan,
Erkanım perişan,duyanım olmazki ağlasam.

Kimi kendinde değil,şu zevki safa aleminin,
Hani acıyanım yok,hiç soran yokki,sen kimsin.
Gözlerim ağlar,maziye dalıp gittikçe,
Kalbim yas tutar,duvardaki o resmi gördükçe.

Şimdi bir çerçeve,bir buruk hayal,
Sorarım bazen kendime,bu nehal.
Değmez çektiğin bu acı,dertler,
Sana yardımımı edecek,o miskin eller.

İnanma sakın,aşığım diyen ahu gözlere,
Kimi tapmış gibi mabede,dalar maziye.
İşte sen busun,yalnızsın,bu vatanda,
Yaşayanda bakmaz yüzüne,toprakta yatanda.

İşte sen busun,terk edilmiş yalnız,
Geride kalan sadece,o çerçeve hatıramız.

Göğe çıkan bülbül gibi,çırpınsan,
Hayalin sadece bakar,gülümser oradan.
Hala hafızamda,koynuna giripte sevdiğim seni,
Nerede şimdi o,zevki safa alemi.

Acılarımı oldun,yoksa geçmişin tatlı bir hatırasımı,
Yada ömrümün,ilk ve sonbaharımı.
Hatıran bazen canlanırsada gözümde,
Unuttum diyemem seni,duramadım sözümde.

Sen,yaşadığım hayatsın,gençlik aşkım,
Mutluluk demek,sevgi demek anıların.
İşte sen busun,terk edilmiş,yalnız,
Geride kalan sadece,o çerçeve hatıramız.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Kadınım

Sıcak yaz akşamları,
Unutulmaz aşkları.
Yıllar geçse aradan,
Yaşanır hep anıları.

Nefes nefes,çektiğim,
Yudum yudum,içtiğim.
Ölesiye sevdiğim,
Kadınımsın sen.

Unuttum sanma sakın,
Kalbimde saklı aşkın.
Kader ayırsada bizi,
Gönlüm seninle kadınım.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Kal Diyemem Sana

Son bir defa,öp beni,
Sarıl bana,bir tanem.
Yinemi gidiyorsun,
Veda bile etmeden.

Kal diyememki sana,
Koymuşsun sen kafana.
Gideceksin,besbelli,
Benden çok uzaklara.

Elin elime değsin,
Canlansın,hatıralar.
Hayal olup bitmesin,
Sevda yüklü,o'yıllar.
Aşkla dolu,o'yıllar.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Kalbime Saplanmış Hançer Gibisin

Kalbime demir atmış gemi,
Rüzgarda oynaşan,yelken gibisin.
Mutluluğa,özgürce kanat ırpan,
Aşk denizinde uçuşan,martılar gibisin.

Karanlığımı aydınlatan,bir halesin,
Işığınla parlar,donuk gözlerim.
Sen,sevdalı yüreğime bir umut,
Kalbime saplanmış,hançer gibisin.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Kandil

Gözlerimde,damla damla yaş,
Ellerimde,ıslanmış mendil.
Yüreğimde,kasırgalar,
Başucumda,yanar kandil.

Duvardaki resmine,bakarım bazan,
Gözlerinde kaldı,yaslı gözlerim.
Sanki uzaklardan,gel der gibisin,
Yalvarırcasına,titrekti seslerin.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Kemancı

Masalarda kadehleri,
Elimize alırken biz.
Dertli dertli,çal kemancı,
Kederleri yenmeliyiz.

Yıllar geçti,bir su gibi,
Suya baksan,bir nur gibi.
Gel kemancı,katıl bize,
Kemanınla coştur bizi.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Mezbaha

Ŗu manzaraya bakın,duvarlar solgun,
Bir hüzün çökmüş,sessizlik hakim.
Çıt çıkmıyor,kalem tutan ellerden,
Ŗanki bir mezar,yada morg bu mahzen.

İlim ocağımı? Hani nerde senin dediğın,
Burası bir mahzen,sınıf değıil benim bildiğim.
Dershanemi? Kim demiş onu,yerler küf kokuyor,
Nasıl nefes alınır burada,insan zor soluyor.

İlgilenen yokmu? Soruşturan yokmu daha,
Nezaman sınıf olacak,bu kanlı mezbaha.
Sınavdan çıkan,koşuyor temiz havaya,
Nasıl yıkılacak,şu katil mezbaha.

Kimi mahzen diyor,kimi mezbaha,
Kan kokuyor baksana,güneş doğarmı buraya.
İlim öğrenilmez,işıklar yanmaz burada,
Kapat kapını,meşhur mezbaha,sekiz numara.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Mor Geceler

Sevda deyip,geçme sakın,
Alev alev yakar aşkım.
Nasıl bitti anlamadım,
Pembe düşler,mor geceler.

Geçip gitti,güzel günler,
Sazım kırık,mızrap inler.
Ayrılığa yok çareler,
Pembe düşler,mor geceler.

Gülüşmeler,kahkahayla,
Sevişmeler,doyumsuzca.
Yaşanır hep,sorumsuzca,
Pembe düşler,mor geceler.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Nargile

Dedem,kalkar giyinir,
Kahvaltıya,sevinir.
Öyle aksi biridir,
İster illede,nargile.

Mekanıdır,kahveler,
Eve gitmez,pinekler.
Tüttürürde,tüttürür,
İçer illede,nargile.

Öğlen,gitmez bir yere,
Kalır hergün,beleşe.
İster simit üstüne,
İçer illede,nargile.

Akşam olur,gücenir,
Eve gitmeye,üşenir.
Esner esner,gerilir,
İçer illede,nargile.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Nasıl Başlasam Bilmemki

Nasıl başlasam,bilmemki,
Nereden başlayıp,anlatsam.
Seni sevdiğimi,nasıl.

Gözlerim,kafi gelirdi,
Hala,görüyor olsalar.
Dudaklarım,konuşsaydı.

Ellerim,yakardı belki,
Hala,sımsıcak olsalar.
Kalbim,hala çarpsaydı.

Daha ne anlatsam sana,
Hangi acıyı,yaşasam.
Seni,nasıl tatmin etsem.

Hala,diyorsunki,gitme kal,
Kimi istiyorsun bilmem.
O,yok artık,ben varım,
Yok ettiğin,bir garip,ben varım.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Nevardı Benim Olsan

Sen, kor gibidüştün yüreğime sen,
Aşkın zamansız, gittin apansız sen.
Gözlerimde yaş, yüreğimde yas,
Söyle sensiz, ne yapacağım ben.

Böylemi olacaktı, biz ayrılacak mıydık,
Bitmez denilen bu sevdâ, sonmu bulacaktı.
Sensiz akşamlarda, ağlarım umutsuzca,
Nevardı benim olsan, sınımsız kollarımda.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Öyle Değilmi Sevgilim

Giderken,buralardan,
Kaçmıştın,soranlardan.
O,eski anılardan,
Öyle değilmi,sevgilim.

Sahteymiş,gülüşlerin,
Ağlıyordu,gözlerin.
O,zavallı hallerin,
Sahteydi,öyle değilmi.

Hüzünlüydü,sözlerin,
Ağlamaklı,gözlerin.
Titriyordu,ellerin,
Öyle değilmi,sevgilim.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Özledim

İlk gözağrım,aşkımdın benim,
Canımdan bile,çok sevdiğim.
Adın heran dudaklarımda,
Ömür boyu,seni seveceğim.

Özledim,mum kokulu,tenini,
Özledim,sımsıcak,nefesini.
Özledim,o'yosun gözlerini,
Özledim sevgilim,seni özledim.

Saramış dalında,yapraklar,
Keyfi kaçmış,koca çınarın.
Hava soğuk,bomboş sokaklar,
Sensiz tadı yok aşkım,buraların.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Roman Kızı

Gülün rengi kırmızı,
Çok beğendim,o'kızı.
İçerim ben rakımı,
Roman gülü Aykızı.

Küpe takmış burnuna,
Gonca gülü başına.
Doyamadım raksına,
Roman gülü Aykızı.

Keman çalar babası,
Göbek atar anası,
Zurnacıdır agası,
Roman gülü Aykızı.

Çok severler parayı,
Çadırdandır sarayı.
Şusuz içer rakıyı,
Roman gülü Aykızı.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Sen

Sen, benim içimde, gönül sızımsın,
Kalbimi, benden çalan, sen aşk hırsızım.
Sensiz bir ömür, söyle nasıl geçecek,
Taparcasına sana ben, nasıl bağlandım.

Yüreğimde yanan, sevda ateşi,
Gecelerimde sen, güneş gibisin.
Beni, benden çalan, bir aşk perisi,
Düşlerimde gezen, melek gibisin.
Sen, benim sevdiğim, sen aşk iksirim,
Sen, benim kalbimin, tek sahibisin.

Sen, benim düşlerimin kadınısın,
Aşktan yana, şansım yok ah benne bahtsızım.
Sensiz bu gönül söyle nasıl sevecek,
Taparcasına sana ben, nasıl bağlandım.

Yüreğimde yanan, sevda ateşi,
Gecelerimde sen, güneş gibisin.
Beni, benden çalan, bir aşk perisi,
Düşlerimde gezen, melek gibisin.
Sen, benim sevdiğim, sen aşk iksirim,
Sen, benim kalbimin, tek sahibisin.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Sen,Saatim Ol.

Sen,saatim ol,durduralım zamanı,
Ben,kadranın olurum,çakıl beyazı.
Çıkma hiç kalbimden,kulun olurum,
Yada onikiden vursun,yüreğimi yelkovanın.

Kalbim saatin kadranı olsun,
Sende yelkovan gibi,onikide dursan.
Demir atsan çapa gibi,yüreğimde kalsan.

Çıkma hiç,dolan kalbimin ekseninde,
Yosun gözlerim dolsun,her saat gong sesiyle.
Aşka dönsün zamanın,ömrümün her saniyesinde.

Geçmesin saatler,dursun bugün zaman,
Kalbime saplanmış,bir ok misali,orada kalsan.
Akrebin yüreğimden vursun,vursun bakışlarımdan.

Geceler tik tak sesleriyle uyansın,
Kükresin saniyeler,kalbimin atışlarıyla.
Yosun bakışların,bakışlarımda donsun.

Kırpma sakın,kırpma gözlerini,
Uyanırım sonra,senli rüyalarımdan.
Vuslata çıkalım,aşkım sabah olmadan.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Seni Bekledim

Adını yazdım,şarkılara,
Süsledim aşkını,notalarla,
Avundum dün gece,anılarla,
Geleceksin diye,seni bekledim.

Burcu burcu,kokan tenini,
Çocuksu bakan,o'gözlerini,
Kalbimi yakan,aşk ateşini,
Söndürürsün diye,seni bekledim.

Adın düşmez,dudaklarımdan,
Çıkmıyorsun hiç,rüyalarımdan,
Kalbimin,gizli kapılarından,
Gireceksin diye,seni bekledim.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Senin Mutluluğunsa

Senin mutluluğunsa,
Benim mutsuzluğum.
Boşver beni düşünme,
Kırilsada,gururum.

Ben, seni herkeslerden,
Kıskanırım, kendimden.
Aşık oldum galiba,
Öleceğim derdimden.

Kalbimdesin sevgilim,
Dolmaz inan hiç yerin.
Dünyaları verseler,
Ölene dek seninim.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Sensiz Nasıl Yaşarım

Sensiz nasıl yaşarım,nasıl unutturum seni,
Bilki çılgınlık yaparım,öldürürüm kendimi.
Bukadar ağlamazdım,inan böyle yıkılmazdım,
Bir kurşun sıkıp alınma,öyle vursaydın beni.

İçimde isyan etmiş duygular,
Paramparça olmuş,bir kalbim var.
Aşkın seline kapılmış yürek,
Sırılsıklam olmuş,hislerim var.
Tanıdığın adam öldü artık,
Yüreği yaralı,bir garip var.

Yokluğunda,hiç uykuyla tanışmadı gözlerim,
Sen yoksun yanımda,şimdi korku dolu düşlerim.
Şıcacık bakardım sana,şimdi cesaretim yok,
İdam mahkumu gibiyim,tutuklandı hislerim.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Serseri Kurşun

Nefesi kalkmaz üstümden,soğuk gecenin,
Korku dolu gözlerim,boğuk nefesim.
Yalpa yalpa sokaklarda,ağlar giderim,
Serseri kurşun gibi,aşkım dediğin.

Sensiz gecelerde,resminle avundum,
Yaşadığım aşk ile,teselli buldum.
Heran aklımdasın,nasıl unutturum,
Anladımki aşkın,bir serseri kurşun.

Beynime bir nakış gibi,işlenmiş adın,
Sanki,ruhuma kazınmış,masum bakışın,
Bir gece habersiz,buralardan kaçışın,
Serseri kurşun gibi,anladım aşkın.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Sevda Neki?

Sevda neki? bir gonca,
Hayat dikendir onca.
Can görünmez,kuş olur,
Yaşam sana,doyunca.

Sanma gönlüm,bezenir,
Cılız bedenim,dinlenir.
Varsın bitsin,ömrümüz,
Kara toprak,yeridir.

Şeni,herbir anışım,
Ölüm gibi,tanışım.
Can bedenden çıkınca,
Sanma,söner yanıışım.

Gayrı bahtım karaymış,
Gülen yüzüm,sarıymış.
Veda vakti,gelince,
Çemen gözüm,yaşlıymış.

Yaşlı gözüm,sayrıdır,
Sevdiğinden,ayrıdır.
Albız görsün,yüzünü,
Gayrı gönlüm,yastadır.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Sevilmek,Sensizlikse

Gözlerim,gözlerinde,
Ararken mutluluğu.
Tadardım her damlada,
Sevgi denen duyguyu.

Dudaklarımda kalan,
Kabulsüz bir dilekse.
İstemem sevme beni,
Sevilmek,sensizlikse.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Sevmek İsterdim

Gönlümde açardın,gonca gül gibi,
Ölesiye severdim,sevgilim seni.
Şimdi çok yalnızım,gittin gideli,
Ateş oldun,har oldun,yaktın kalbimi.

Yüzünde tebessüm,görmek isterdim,
Kalbinde gül gibi,açmak isterdim,
Gözünde mutluluk,görmek isterdim,
Seni ben bir ömür,sevmek isterdim.

Cennetten bir köşe,sunmuştum sana,
Engüzel yılları,vermiştim sana,
Gonca gülden taşlar,takmıştım sana,
Oysa sen,ne acılar çektirdin bana.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Sevmiştik Bizde

Sevmiştik bizde,bir zamanlar,
Ölesiye sevmiştik,taparçasına.
Yüregimizde taşıdık,ebediyyen,
Kah sevdik,kah sevildik çoşarcasına.

Kerem ile aslı gibiydik biz,
Dağları aştıq,denizleri geçtik.
Leyla ile mecnun gibiydik biz,
Kavuşmak için,ölümü seçtik.

Hayal oldu,kavuşmak dünyada,
Seninle,mahşerin ötesinde güldük.
Arş_ı alaya çıktı bizim aşkımız,
Seninle,Allah'ın,katında evlendik.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Son Bir Tebessüm

Karanlığa gömülmüş,bir ceset,
Sahipsiz,ecelin pençesinde.
Çanı gitmiş,bir ruh beden kalmış,
Ölümün soğukluğu,ensesinde.

Bir garipmiş yalnızlık,ölünce,
Kara toprak,başına değince.
Üç beş dost,fatiha okuyunca,
Son bir tebessüm,salım indiğinde.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Son Mektup

Merhaba birtanem,

Belkide şuan,son mektubumu yazmış olacağım,kimbilir belkide ansızın,bu kahrolası dünyadan ayrılacağım.Ne yapacağını şaşırılmış,çaresizlikler içerisinde cebelleşen,acılara,üzüntülere,kadere boyun eğmiş,sonunu bekleyen garip adamın birisiyim ben.Söz dinlemeyen bir kalbim,aşkın seline kapılmış,sırılsıklam olmuş hislere sahibim.Hangisiyle başedeceğimi bilemiyorum,aslına bakarsan hiç birisi beni dinlemiyor,birisi çılgınca seven sevdiğine tapan bir yürek,diğeri ise,onun sevgisiyle ıslanmış kendini kaybetmiş bir benlek.Her nekadarkımdan çıkarmaya çalışsamda,birtürlü beceremediğim,dizginlerini koparmış duygular içerisinde çırpınıp duruyorum.

Bazen güpegündüz,bazen gecenin biryarısında,hep sen,hep sen varsın aklımda.Sağımda sen,solumda sen,sen bedenimi kaplayan sıcacık meltem rüzğarı gibi,içimi ısıtıp duruyorsun.Neyaptın bana yavrum,neyaptın bana sen,ben buhallere düşecek adam mıydım,dimdik ayaktaydım,herşeye göğüs gererdim,yıkılmazdım.Yaşimdi,şimdi boynu bükük,yüreği yaralı,hayattan umudunu kesmiş bir garibim ben.Bu kalp söz dinlermi sandın,bu yürek durulurmu.Duygularımın dizginlerini koparmasının nedeni,hislerimin cirbe gibi ıslanmasının sebebi sensin.Beni,benden çalan bir aşk perisi,düşlerimde dolaşan melek gibisin.Sen,benim kalbimin tek sahibi,sevdiğim yegane kadın,sen benim,aşk iksirimsin.Senden nasıl vazgeçerim,söyle bana,nasıl unuturum seni.Bilki çılgınlık yaparım,öldürürüm kendimi.Beni bırakma yalvarırım,sensiz koyma beni buralarda.Sensiz bu kahredesi dünyada,beni yalnız bırakma.Bir kurşun sık alınma,beni öldürde öyle git sevgilim.Kara toprağın merhameti çoktur,beni bağrına basar belki,kahrolası dünyanın adaletsizliğinden,sevdiğime kavuşamamanın ıstırabından,her gün akıttığım gözyaşlarımdan ancak,kara toprak sayesinde kurtulabilirim.Ama,seni oradada unutabilirmiyim bilemiyorum.Yooo...hayır! Ben seni,ölsem bile unutamam,çünkü ben seni,kalbimin taaa derinliklerine hapsettim.Seni,oradan hiç kimse söküp alamaz.Allah'tan başka kimse seni benden ayıramaz.Başım öyle ağrıyorki çatlayacak mübarek,bir sıkıntı var içerimde,ecelimmi yakın nedir? Gözlerimin önünden gitmiyorsun,sanki bu dünyadan,göçümü istemiyorsun,o'mübarek melek yüzündeki tebessüm,beni hayata yeniden bağlıyor sanki.Gitme dergibi,bir halin var,sanki beni bekle diyor,işıldayan yosun gözlerin,sanki çırpınıyor,o'küçük sevgi dolu yüreğin,ellerin uzanmış,gel diyorlar sanki,belki birgün mutluluğa beraber koşarız diyor ayakların,sanki seni seviyorum diyor kırmızı,etli dudakların.Dedimya,söz geçmiyor gönlüme,hep seni hayal ediyorum.Sen,mutlulukların en yücesine,sevgilerin entemizine layıksın.hep mutlu ol birtanem.Seni seviyorum Aşkım..

Aydınlı İbrahim Dikmen

Son Tren

Son treni bekledim,dün gece,
Uykulu gözlerle,çaresizce.
Heran seni aradı,gözlerim,
Gelen trenin,penceresinde.

Yağmurlu bir gecede,bir ben,
Birde o'çatıda öten baykuş.
Yalnızlık,bir kabus gibi çöktü,
Saatse,gecenin dördü olmuş.

Sabahın ilk ışıklarıyla ben,
Yıkıldım çaresiz,yine yoksun.
Her tren sesinde,kalktım yerimden,
Bakarım kapıya,yine yoksun.

Yoksun yine,beklemek faydasız,
Seni,birdaha görmem imkansız.
Kalbim yıkılmış,gözlerim ıslak,
Senden sonra sevmek,aşkım imkansız.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Şömine

O geceyi,hala unutamadım,
Bedenin,hayal meyal karşımda.
Ateşiyile,coşmuştu bedenlerimiz,
Şöminenin,dili olsa konuşsa.

Romantik bir,gece yaşamıştık,
Seninle,sevgiyi paylaşmıştık.
Zevklerin,doruğuna ulaşmıştık,
Şöminenin,dili olsa konuşsa.

Alev alev,yanmıştı yürekler,
Çılgınca bir arzu,hevesler.
Kahkaya boğuldu,gülüşler,
Şöminenin,dili olsa konuşsa.

Islanmış bedenler,terler içinde,
Korkunç bir heyecan,yüreğimde.
Teninin kokusu var,bedenimde,
Şöminenin,dili olsa konuşsa.

Sabahın ilk ışıkları,ateşi söndüren,
Seni,benden alıp,çalıp götürün.
Kahıdan ağlatıp,hergün öldüren,
Şöminenin,dili olsa konuşsa.

Ellerim bomboş,ıslak gözlerim,
Her gece,çaresiz yolunu gözlerim.
Kırıldı umudum,bütün heveslerim,
Şöminenin,dili olsa konuşsa.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Yalancı Sevda

Bir masal gibi,aşkımız diyordun,
Seni bir ömür,severim diyordun.
Cennetten bir köşe,kalbim diyordun,
Anladım bu sevda,yalanmış yalan.

Yalancı sevda,yalancı sevda,
Hoşçakal birtanem,bana elveda.
Yalancı sevda,yalancı sevda,
Hoşçakal sevgilim,sana elveda.

Engüzel yıllarım,senin diyordun,
Doyulmaz aşklarım,senin diyordun,
Arzu dolu bedenim,sev diyordun,
Anladım bu sevda,yalanmış yalan.

Yalancı sevda,yalancı sevda,
Hoşçakal birtanem,bana elveda.
Yalancı sevda,yalancı sevda,
Hoşçakal sevgilim,sana elveda.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Yarab

Düştüm mapus damlarına,
Vurdum başım duvarlara.
Güneş doğmaz koğuşlara,
Sabır YARAB sabır bana.
Sabır YARAB biraz sabır.

Ağlar yarım,kaderime,
Yaşlar dolmuş gözlerine.
Yazık oldu,yazık bize,
İnsaf YARAB bize insaf.
İnsaf YARAB insaf bize.

Yarım giymiş beyazları,
Kaldıramam acıları.
Kıramadım taş duvarı,
Öldür YARAB öldür beni,
Öldür YARAB,beni öldür.

Ay tutulmuş bilemedim,
Yarım ölmüş gidemedim.
Yıllar oldu göremedim,
Doya doya sevemedim,
Öldür YARAB,beni öldür.
Öldür YARAB,öldür beni.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Yazık Oldu Gençliğim

Yazık oldu gençliğim,
Bir gurur uğruna.
Kurudum yaprak gibi,
Rüzgarlara savrulduum.

İnandım her dostum diyene,
Ne yazıkki aldandım.
Kırıldı çocuk kalbim,
Geceler boyu ağladım.

Tomurcuk gül idim dalında,
Gazel gibi kurudum.
Yazık oldu gençliğime,
Benim gibi seveni bulamadım.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Yere Düşen Yapraklar

Tanıştığımız birtanem,
Seninle, bir sonbahar.
Aşkıma şahitti,
Yere düşen, yapraklar.

Kanat çırpan, martılar,
Balıkçılar, sandallar,
Sahildeki, dalgalar,
Aşkıma, şahitti.

Yine aynı yerdeyim,
Bekliyorum, sevgilim.
Yıllar geçsede, aradan,
İnan seni, seveceğim.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Yine sensiz bir Sonbahar

Yine sensiz, bir sonbahar,
Yine sensiz, loş sokaklar.
Yine yoksun boş kollarım,
Ağlıyorsaam sebebi var.

Yıldızlar kadar uzaksın,
Ah şimdi bomboş kollarım.
Acı dolu, hüznü dolu,
Sensiz geçen, şu yıllarım.

Şimdi benden uzaklarda,
Mutlumsun, o adamla.
Yoksa, hep ağlıyormusun,
Kalbin kalmış buralarda.

Yıldızlar kadar uzaksın,
Ah şimdi bomboş kollarım.
Acı dolu, hüznü dolu,
Sensiz geçen şu yıllarım.

Nezaman maziyi ansam, seninle dolar düşlerim.
Süzülür iki damla yaş, sanma ağlar gözlerim.
Ağlayan ben değilim, ağlayan hislerim.
Anılar ağlıyor, ağlayan hatıralar.
Yeterki sen ağlama birtanem,
Ben ağlarım ikimizin yerine, sakın sen ağlama.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Yorgun Gözlerim

Kah açılır,kah kapanır,
Seni görmez bakınır.
Alamaktan ıslanır,
Benim yorgun gözlerim.

Hovardasın sen yarım,
Kalbin inan çok zalim.
Ne olacak bu halim,
Alar yorgun gözlerim.

Kurumadı bak yaşı,
Sende bulmuştı aşkı.
Ayrılıa çok şaştı,
Benim yorgun gözlerim.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Yosun Gözlerin

Geçmişimi aradım,dün gece anılarda,
Seninle paylaştığım,o'eski günleri hatırladım.
Yosun gözlerini gördüm,denizin enderin mavisinde,
Hatırladıkça maizi,oturup çocuklar gibi ağladım.

Dolunay arkadaşımdı,ıssızdı dün gece,
Dalgalar,hıçkırıklarımı gizlediler,dev c sselerinde.
Yakamozlar,bana eşlik ettiler,sevdama ağlarken,
Senin gibi,dokunup kaçtı,vefasızdı med_cezirler.

Tıpkı sana benziyor,kocaman azgın dalgalar,
Ne varsa önünde,ezip geçiyor,geride iz bırakmadan.
Senin yaptığın gibi,çekip gidiyorlar,apansız,
Benide götür diyen,yüreğimin çığlıklarını,duymadan.

Kumsalda gördüğüm,bir yığın  p enkazı,
Sanırım,kaderimiz aynı,onlarla.
Onlar,azgın dalgaların,kıyıya terkettikleri,
Bense,senin terkettiğin,bir  l  buralarda.

Saatin kaç olduğu,umurumda bile değil,
Henüz şarabımı,amadımki!
Kaçıncı paketti açtığım,sarı uğlu sigaranın,
Saymadım aşkım,saysam ne olacakki!

Seni iime eker gibi çektim,sigaramın dumanını,
Ciğerimin köşesine hapsettim,kaçmasın diye.
Olurya,senin gibi,onlarda kaarlarsa apansız,
Bir yudum,bir yudum daha,şarabımdan içtim,sen diye.

Yosun gözlerini gördüm,denizin enderin mavisinde,
 l mc l sevdaymış aşkın,işlemişsin benliğime olanca.
Ne sigara,nede şarap,unutturamadı hibirsey seni,
Kaybolup gittin yine,sabahın ilk ışıklarıyla.

Aydınlı İbrahim Dikmen

Zarı Zarı

Ay doğmuş,parlar o'çehren,
Kaşlar gergin,olmuş kalem.
Kanar ay gibi,olur yarem,
Ağlar zarı zarı,benim gönlüm.

Karadır bahtım,gece gibi,
Gönlümde akar,aşkın seli.
Varsın aksın,yaşlar gözümde,
Ağlar zarı zarı,benim gönlüm.

Ok olmuş kirpiklerin,gergin,
Beni kakbimden vurdun,allı gelin.
Vurur ta derinden,sürme gözlerin,
Ağlar zarı zarı,benim gönlüm.

Aya bakar,ağlar gönlüm,
Seni düşünür,beklerim gülüm.
Kalmadı hasrete,dayanma gücüm,
Ağlar zarı zarı,benim gönlüm.

Deli gönül,ferman dinlemez,
Yazar kağıda,aşık ibram.
Yazarda coşar,ırmak gibi,
Ağlar zarı zarı,benim gönlüm.

Aydınlı İbrahim Dikmen